

ה"ת 12013/07/19 - שרונה סמולינסקי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

ה"ת 12013-07-19 סמולינסקי נ' מדינת ישראל

בפני	כבוד השופט, סגן הנשיא נאיל מהנא
מבקשת	שרונה סמולינסקי ע"י ב"כ עו"ד דוד ברהום
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

לפני בקשה לשחרור רכב מס' 60-867-67 אשר נתפס ע"י המשטרה ביום 28.07.19 עקב חשד למעורבות בתאונת דרכים שנגרמה עקב נהיגה רשלנית ונהיגה תחת השפעת סמים.

המבקשת הינה בעלת הרכב ולטענתה הרכב משמש אותה, לאור נכותה, להגעה לטיפולים רפואיים וכי הרכב נתפס ע"י המשטרה שלא כדין שכן לטענתה לא נמסרה לה כל הודעה על כך כבעלת הרכב.

מתברר כי בנה של המבקשת שהינו חייל בשירות סדיר ניגש לבית החולים הדסה הר הצופים ביחד עם שלושה מחבריו לצורך קבלת טיפול רפואי בעקבות תאונת דרכים אשר על פי טענתו ארעה זמן קצר לפני כן כאשר נהג ברכב הנ"ל ונגרמו לו ביחד עם יתר הנוסעים ברכב פגיעות גופניות ונזק לרכב.

בעת שהייתם בבית החולים דווח ע"י הצוות הרפואי כפי שמתחייב במקרים דומים למשטרה, אשר הגיעה לבית החולים על מנת לחקור את נסיבות ארוע התאונה ולבדוק חשד לנהיגה תחת השפעת סמים או אלכוהול.

בעת הגעת השוטרים לבית החולים, הנהג כבר סיים את טיפוליו הרפואיים אולם חבריו הנוסעים ברכב היו עדיין במהלך קבלת הטיפול. בתחקור שנערך לנוסעים הם מסרו גירסה לפיה נפגעו בתאונת דרכים בעת שנסעו ברכב הנ"ל אשר היה נהוג ע"י הנהג הנ"ל.

באותה עת, מחשש להעלמת ראיות, ניגש צוות נוסף מטעם המשטרה למקום הימצאו של הרכב במטרה לחקור נסיבות ארוע התאונה. כן נעשה נסיון לאתר את הנהג ולהביאו לחקירה במשטרה ולקחת ממנו דגימות לאיתור שרידי סם או אלכוהול.

בסופו של דבר הרכב נגרר ע"י המשטרה מהחניה סמוך לכתובת מגורי המבקשת, למגרש אחסנה משטרת.

עמוד 1

משהתברר כי חקירת הארוע החלה להסתבך ולגרום להחרמת הרכב אשר כאמור שיך לאמו של הנהג שהינה אישה נכה, ניגשו הנהג והנוסעים למשטרה ומסרו גירסה לפיה הפנייה לבית החולים היתה אך למטרה אחת והיא קבלת "גימלים" על מנת לחמוק מהתייצבות לשירות הצבאי יום למחרת. לטענתם, הם בדו את הסיפור של ארוע תאונת דרכים ברכב האמור כאשר למעשה לא היתה כל תאונה והרכב לא הוזז ממקומו.

בהתאם לחקירה שנערכה לנהג תחת אזהרה, הוא מסר כי באותו לילה נפגש עם חבריו והחליטו יחדיו לדווח דיווח שקר על תאונת דרכים בה היו לכאורה מעורבים הכל במטרה להוציא גימלים על מנת שלא לחזור לבסיס. באותה חקירה מסר הנהג כי הרכב לא הוזז ממקומו וכי לא נגרם לו נזק. לא היתה התנגדות מצד הנהג למסור לבקשת החוקר דגימת שתן לאיתור שרידי סם. בסיום חקירתו התנצל הנהג על מעשיו וציין כי הכל נעשה כמעשה קונדס וכי אילו ידע שהדבר יביא למצבים כאלו הוא לא היה עושה זאת.

בדיון שהתקיים בפני חזר ב"כ המבקשת על טענותיו וציין כי הרכב שיך למבקשת וכי גרירתו מהחניה ליד הבית כאשר הוא לא היה מעורב בשום תאונה נעשתה שלא כדין. לטענתו, משהתברר בסופו של דבר שסיפור התאונה היה שקרי וכי בנה יחד עם חבריו המציאו את ענין התאונה לצורך קבלת אישורים רפואיים, יש מקום לשקול שחרור הרכב לאלתר. ב"כ המבקשת ציין כי תפיסת הרכב גורמת למבקשת נזקים כבדים ופגיעה בקניינה. לכך יש להוסיף, בהתאם לאישורים הרפואיים שצורפו לבקשה, כי המבקשת הינה אישה נכה מרותקת לכיסא גלגלים, מקבלת טיפולים רפואיים תכופים לאור מחלה נוירולוגית ממנה היא סובלת.

עוד הוסיף ב"כ המבקשת כי לא הודע למבקשת על החרמת הרכב, לא נערך לה שימוע ואף תפיסתו נעשתה שלא על פי הפרוצדורה הקבועה בסעיף 47 לפקודת התעבורה תשכ"א-1961, קרי איסור שימוש מנהלי ברכב.

בתגובה מסר נציג המשטרה בפניו כי הרכב נתפס על מנת לבצע בו פעולות חקירתיות לרבות בדיקתו ע"י בוחן תנועה לצורך קבלת תמונה כוללת לענין ארוע התאונה המדובר. לטענתו, נעשו בדיקות חיצוניות לרכב אך טרם בוצעה בדיקה פנימית לרבות בדיקת הגה ובלמים. בדיקות אלו אמורות להתבצע רק לאחר קבלת מפתחות הרכב מבעליו, דבר שעד כה נתקל בסירוב. לטענתו, קיימות פגיעות חיצוניות טריות ברכב המעידות על תאונה שארעה בזמן האחרון.

במהלך הדיון הוצגו לפני ע"י ב"כ המבקשת תמונות של הרכב עם נזקים אשר תואמים את הנזקים שתועדו ע"י הבוחן המשטרה ואף מעבר לכך הוצגה חוו"ד שמאית מיום 17.07.19 לגבי נזק שנגרם לרכב ביום 04.06.19. בהתאם לאותה חוו"ד הרכב נבדק במוסך ביום 03.07.19. כלומר נזקים לרכב שהיו לפני ארוע התאונה השקרית אשר דווחה ע"י הנהג וחבריו.

המסקנה אותה מבקש ב"כ המבקשת היא כי מדובר בנזקים ישנים שאינם קשורים לתאונה השקרית הנטענת ע"י הנהג וכי יש להורות, בנסיבות הענין, על שחרור הרכב.

לאחר ששקלתי את כלל השיקולים, ומבלי לקבוע מסמרות לגבי המשך החקירה והמסקנות שאליהן תגיע הרשות החוקרת, השתכנעתי כי יש מקום להורות על שחרור הרכב לאלתר כפוף לביצוע בדיקת הגה ובלמים לאחר מסירת

מפתחות הרכב ע"י המבקשת למשטרה.

במכלול האמור לעיל, אני מורה לבעלת הרכב למסור את מפתחות הרכב לידי המשטרה אשר תשחרר את הרכב לבעליו מיד לאחר סיום הבדיקות הנדרשות.

המזכירות תשלח העתק החלטה זו לאלתר לצדדים.

תיק החקירה מוחזר לידי התובע.

זכות ערר כחוק

ניתנה היום, כ"ח תמוז תשע"ט, 31 יולי 2019, בהעדר הצדדים.